

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad
Exequias Quas Virgini ... Catharinae Lubiniae, Mater parat moestissima vidua,
Cives quoq[ue] suos ... vocat**

Rostochi[j]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770851584>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.
in
C. Lubin.

Rostock. 1638.

66

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.
AD EXEQUIAS
QUAS
VIRGINI *Lectissima pudicissimaq;*
CATHARINÆ
LUBINÆ,
Mater parat moestissima vidua,
*Cives quoq; suos in adem D. Jacobi, ad horam
mediam primam diligenter & serio vocat.*

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.
Anno M. DC. XXXIX.

RECTOR
H. D. & P. S. P.
CATHARINE
LUBIN

Markt-Veranstaltung
Christophorus von Rosen
H. D. & P. S. P.

ROSTOCK
Typis: Georgi Kiril. Acad. Typogr.
anno M. DC. LXXXV

Odiernus iste & crastinus dies, Academia Ci-
ves, ut luctum Reipublica continuent, ex vir-
ginibus funesti sunt. Quod genus civium
quanti aestimandum sit, à Græcorum simul ac
Romanorum disciplina, qua nihil accuratius
fuit, accipere licebit. Et Laedæmonij quidem
sicuti viros diligenter, ita non minus curari mulieres volebant,
absq; quibus non ultra hominis ætatem duratura sit quæcunq;
Reipublica magnitudo. Cumq; primam omnium matrum
conditionem natura virginitate signaverit, ita fovendâ publi-
ce eam sanxerunt, quemadmodum publicè hoc est, ad viros
civitati dandos, profuturam crederent. Quorum cum demum
firmam rati copiam, si ab omni libidine durarentur ad labo-
rem, instituerent moribus suis, ut, quales ex communi disciplina
Patres, eadem quoq; in virginibus genitrices adolescerent. Cor-
pora ergo illarum non minus quam nostri sexus exerceri cursu,
luctu, discorum telorumq; jactu; prohibitaq; ab omni mollicie, è
domo eas in publicum educi, atq; ad robur & virtutem in con-
spectu totius civitatis animari voluerunt. Et quanquam nu-
da absq; lodicula vel campestri essent, libido tamen aberat;
simplicitas autem, quæ prima ætatis innocentia est, & studium
boni habitus, quæq; in naturam transit, consuetudo, pudorem in
aliis male rectum firmiore custodia tuebantur. Animus enim
virtuti datus, non oculus, spectacor erat; quæq; eo in habitu or-
nare mares præmissq; veluti acroamatû quorundâ atq; eximia-
rum laudum, acuerent indolem, atq; incitare ad decora & hone-
statem debebant, earum species non poterat nisi castè atq; ad
Deorum reverentiam præberi, in quas nemo sanus accenditur.

Quibus rebus fiebat, ut gloriari cū Gorgone Leonida sexus illius
 urbis adversus alias posset, cum veluti probro objiceretur, quod
 sola Lacanarum non nubere viris suis, sed dominarentur, re-
 cte scilicet fieri, quia inter fœminas sola eniterentur viros. Ex
 qua causa & Diogenes Cynicus luisse videtur, cum sciscitanti,
 unde & quo abiturus esset, respondebat, Ex Andronide in
 Gynæcomitum; Spartam virorum, mulierum, Athenas urbem
 esse significans. Et cetera quidem Græcorum aliter institue-
 bantur. Nulla enim honesta iis pudicag, virgo erat, qua in
 cor virorum adhiberetur, nisi propinquorum, quag, sederet, nisi
 in interiore parte adium, ad quam nemo accessit, nisi propin-
 qua cognatione conjunctus. Quo loco tractare lanam vestemq,
 conficere, aut literis imbui & inter nurus argutari discebant.
 Non prorsus absimili Romanorum instituto, cum & Horatorum
 soror paludamentum Curatio suo ipsa faceret, dedisamq, lana
 inter ancillas Lucretiam sera nocte Tarquinius offenderet.
 Nisi quod ex veteri more, in primo adium loco inq, celebritate
 telas suas circa matrem familias ad lectum adversum pertexe-
 rent. Taceo sollicitudinem, quam super nuptiarum sacris anti-
 quitas & optimi quig, parentes in educandis adolescentulis fe-
 lici successu, exemplis in posteros claris ac perpetuis, demonstra-
 runt. Neq, autem tam diversos gentium mores, cavillari fas
 est, cum non eadem omnibus sint honesta atq, turpia, omnia ta-
 men ad eandem honestatem prospiciant, atq, iis cujuscunq, po-
 puli & majorum institutis, quantum quidq, honestum ac turpe
 sit, judicari debeat. Spartiata pudicitiam nuditate ac loco
 publico, Ceteri Græcorum ex adverso penitus, singuli tamen sua
 ducti consilio, pudicitiam defendebant. Ad fortitudinem illi,
 hi ad comitatem, ad opificia & rem familiarem suas instrue-
 re, singuli & virtutem colere & viam invenire. Magna
 semper atq, ingenti cum spe firmioris Respublica. Siquidem
 hosti non viros Lacedæmonij, sed mulieres una objiciebant, cum,

qui

que parerent, non tam liberos, quam milites darent; quos ipse
gignendo statim fovendog, ad arma inclinassent, Ceteri ma-
ximam quidem sapientia vim sed perinde à matribus arcesse-
re, & tam bonos catosq, sperare posteros, quanta fuisset in ge-
netricibus solertia. Pudicitia omnes Rempublicam suam atq,
opes veluti sacro cuidam pignori, & secreto imputabant. Ista
enim Vesta alium sanctimonia, quid aliud nisi perpetuum quen-
dam imperij florem mereri credebatur, cuius imminuti tantus
populum Romanum metus invasit, ut convictam stupri tam
fædo spectaculo, tam obscæno tristiq, vultu totius urbis defodâ
vivam, aliq, hoc scelus insuper expiari ceremoniis & tanquâ
iratum Deorum prodigium per Decem viros & ex Sibyllarum
libris procurari voluerint. Tam intenti in istud illibandû deco,
ut vel propter suspicionem ex amæniori cultu, & ingenio, quod
virgine liberius joci quidam prodiderant, in jus vocata Vesta-
les causam periculosisime dixerint. Adeo coli præsidium re-
rum suarum pudicitiam, populus R. non tam scire quam san-
ctè voluit; & quod mihi videtur non minus propter ipsam.
Grata Deo pura quidem mens puraq, manus, tam igne, quod pu-
rissimum elementorum est, quam virginitate demonstrantur.
Nullumq, est aque vestigium Reipublica ac fundamentum,
præter pietatem. Quæ nec simulandi artes admittit, neq, no-
xas. At vero quoties Regum fata & Regnorum recolimus;
quibus illa per libidinem ac probra sua perierunt, possum ego
forsan non temere cum isto Vesta sacro publicam illam, quæ in
singulis floret, corporis castitatem adsciscere, & tum demum æ-
ternas prædicare beatasq, civitates, si cum animorum
puritate pudicitia simul inter subditos anxia sollicitudo, & Ma-
gistratuum severa animadversio, æcius istud virginale inta-
ctum signatumq, servaverint. Nihil enim perniciosius est ad
dissolvendas Reipublicæ vires atq, ad apèriendam sceleribus
fenestram cunctis, quam si corporum fœditatibus corrupti pri-
mum

memores, ab hoc initio pudorem exuere, & parari ad deterio-
ra omnia incipiant. De quibus ut per exemplum magis, quam
sententiis agamus, ipsa nos invitare res Romana potest. Qua
cum pudicitia stetit simul & lapsa est. Sabinas quidem, quod
exitus probavit, in penam raptas parentum credimus. Neg. so-
lent regnorum usquequaq; sancta esse primordia, quia vi sapius
& injuria occupata, magnis virtutibus emendari postea atq;
expiari solent. Ostendit a. disciplina sua populus R. quàm in vi-
te rapuerit. Cum reges finirebat, ut intemeratus pudor esset;
cum filiarum malebant interemptores iudicarum, quam corru-
ptarum patres esse, turpesq; pnuptias antevertebant acerba
admodum exequie; cum in quocunq; statu positam suo sanguini
pudicitiam totam esse volebant; cum animos sepe ac volunta-
tes impudicarum in questionem deducebant, plusq; voluisse pec-
care nocebat, quam non peccasse proderat. At vero cum victa-
rum gentium repetita voluptatibus Roma, suis disceret suc-
cumbere victoriis, motusq; jonicos matura virgo doceri, fingi
artibus, incestosq; amores inciperet de tenero ungue meditari;
inquinata mox connubia & genus & domos corrumpere, eoque fon-
te derivata clades, quod Poeta canit, in patriam populumq;
fluxit. Postquam n. principes in Republica, primusq; Impera-
torum Julius & sue prodigus pudicitia & aliena animosus em-
tor existere, nec bone Dea sacra impolluta esse, ratione autem
Augustus adulteria sua tegere, & certare cum Tiberio probris,
Martham vero coronare filia; sorores suas omnes Caligula,
nobilissimasq; matronas per convivias, quotiescunq; incendere-
tur, & stuprare ipse & detegere alius, ex prostituturis autem
vestigalia captare; Nero omnia membra sua corrumpere & in-
fanda prorsus, belluinaq; comminisci piacula inciperent; totus
ille princeps terrarum populus foedissime cōtaminatus non potuit
per dedecora, quibus effeminatus fractusq; erat, tueri dignita-
tem suam adversus pudicos hostes, sensimq; pejor se Roma facta

in omne simul nefas ac supplicium ruit. Quare nunc fortiam
 virorum statuas, quare triumphalem arcus, quare templa Deū
 quibus pudicæ virgines Imperij nomē tanti ac robur statuerat. Ta-
 te felicitatis res est, Crives, pudicitia, ut non immerito Germani
 quoq; nostras clades referre aliunde non possimus. Qui ex Ita-
 lia ceterisq; libidinosis regionibus mores infecimus nostros, &
 tam pulchra hic fieri audimus, quam ipsis lenonibus magistris
 alibi, quorum causa peregrinamur, vix liceret. Tam inge-
 niosi ad piacula & calamitates nostras, ut quisquis praestiterit,
 ea parte se virum ostendat, qua cetera animantes bellua sunt.
 Neq; enim nostris deest temporibus, quod olim querebantur, cū
 nemo ad suspicanda adulteria nimium credulus videri posset,
 argumentumq; deformitatis non aequè certius pudicitia esset.
 Et putas, Academia Crives, procul abfore easdem pœnas ac
 supplicia, quibus attrita fuerunt ista tempora? Praesertim
 cum pudicissimas nobis virgines subducere caeleste numen atq;
 invidere malis impendentibus occæpit. Dum earum corpo-
 rum funera, qua intemerata prorsus illibataq; erant, cogere
 & densare amat, ne cum ceteris deprehendantur condemna-
 tis. Et quidem CATHARINAM LUBINIAM, pia-
 mater, cognatig; omnes quare fletis? Futurum est (atq; o utinā
 bone D E U S deprecari adhuc fata nostra liceat!) futu-
 rum vix aliter est, quam ut solari aliquando habeatis ani-
 mos ex hoc ipso luctu, nec felicius doloris remedium eve-
 niat, quam iūm hujus felicissimi doloris recordatio. O su-
 spendite lacrimas vestras & desinite querelarum! Hoc
 est, quod queri decet, cum servatos supplicis nos intellexerimus.
 Virgo ista, cujus religionem nulla hujus urbis puella transiit, pietatis sua
 fructum consecuta, supra fortunam nunc est, omniq; infelici connubio &
 rerum nostrarum satis emancipata, plenīs oculis latosq; vulnū malorum
 finem omnium, omnium illud beatissimum usurpat, faciem Dei. A qua, ut
 ipsa heic pulcherrima erat, sic porro irradiabitur, quemadmodum, qui
 docti sunt, quod illi in sacris literis apprime & praeceteris contigit, ad stel-
 larum

larum solisq; morē lucebunt. Lōge melius elocata, quam Africani Scip. filla,
 quippe quæ ex publico & locupletius dosem, soserumq; accepit non S. P.
 Q. R. sed Dei ac Salvatoris Sponsi, suum pariter Deum ac Patrem Ardis-
 sima conjunctione, qua extrudi manu & connubio nunquam, nunquam
 ab hereditate repellitur, ne quidem per inferorum portas, deinceps potest. O
 beatos qui sic possident, quod nunquam amittant! Si illa Patrem suum
 EILHARDUM S. S. Th. D. & Prof. celebrem virum & juvenuturū bo-
 no natum, si Avum GUILIELMUM LAURENBERGIUM Philo-
 sophum, Medicum, Mathematicum incomparabilem, tantq; tam lit cra-
 ta & inclita domus Patrem, Professore quondam apud nos Clarissimum,
 ejusq; conjugem, Aviam suā JOHANNAM CHRISTIANAM LONGOLI-
 AM, ex antiqua & nobili LONGOLIORUM der von LangenRatze prosapia
 oriundam, si deniq; ex agnatis cognatisq; clarissima quæq; capitarepetat,
 aut Matrem CATHARINAM LAUREMBERGIAM, & Avun-
 culos JOHANNEM ac PETRUM, eruditionis prope ipsius nomina,
 fratresq; suos recogitet; quis est eorum omnium, quem non amiserit, & a-
 mittere aliquando non necesse sit? Et velimus ipsi locum in cognatione sua
 invidere, quæ non nisi cælis, per tot literarum merita jamdudum, beatorum
 autem sedibus sponte sua debetur? Eamus g. Cives Academia, brevem cum
 hac virgine viam, quam in flore ætatis annorum ferme XXIII. intra qua-
 tuordecim dies, quibus ex maligna febris decubuit, nuper IV. Non. Junij,
 una ex quinque cæcis virginibus ad domum Sponsi sui JESU CHRISTI,
 tanta pietate confecit, ut meritis cum precibus & tandem longe celerius,
 quam Eliæ cisis abhinc evolarit. Quod si unquam floribus ac coronis opus
 est, earum opus est in funere, quas honorare quævis ætas, atq; ornamento se-
 bj advocare solet; ejus in funere opus est, quæ istarum omnium decus
 atq; in exemplum nata erat. P. P. V. Junij

CIO IO CXXXIII.

in omne simul nefas ac supplicium ruit.
 virorum statuas, quare triumphales an-
 quibus pudica virtus Imperij nomē tanti-
 te felicitatis res est, Cives, pudicitia, ut
 quoque nostras clades referre aliunde no-
 dia ceterisq. libidinosis regionibus more
 tam pulchra hic fieri audimus, quam ip-
 alibi, quorum causa peregrinamur, vi-
 niosi ad piacula & calamitates nostras,
 ea parte se virum ostendat, qua cetera
 Neq. enim nostris deest temporibus, quod
 nemo ad suspicanda adulteria nimum
 argumentumq. deformitatis non aequa-
 Et putatis, Academia Cives, procul a
 supplicia, quibus attrita fuerunt ista
 cum pudicissimas nobis virgines subduc-
 invidere malis impendentibus occipit.
 rum funera, qua intemerata prorsus illa
 & densare amat, ne cum ceteris depre-
 his. Et quidem CATHEARINAM
 mater, cognatig. omnes quare fletis? Fu-
 bone DEUS deprecari adhuc fata-
 rum vix aliter est, quam ut solari ali-
 mos ex hoc ipso luctu, nec felicius di-
 niat, quam cum hujus felicissimi doloris
 spendere lacrimas vestras & desinit
 est, quod queri decet, cum servatos supplic-
 Virgo ista, cujus religionem nulla hujus urbis po-
 fructum consecuta, supra fortunam nunc est, o-
 rerum nostrarum fati emancipata, plenis ocu-
 finem omnium, omnium illud beatissimum usurp-
 ipsa heic pulcherrima erat, sic porro irradiab-
 desti sunt, quod illi in sacris literis appime & pr-

the scale towards document

fortunam
 mpla Dea
 uerat. Ta-
 o Germani
 qui ex Ita-
 nostros, &
 magistris
 Tam inge-
 raftiteris,
 illa sunt,
 intur, cu-
 ri posset,
 itia esset.
 panas ac
 ascerim
 men atq.
 m corpo-
 cogere
 ndemna-
 M, pia-
 o utinā
) futu-
 aris ami-
 um eve-
 . O su-
 n ! Hoc
 cerimus.
 ietatis sua
 n nubio &
 malorum
 A qua, ut
 idum, qui
 it, ad stola-
 laum